

— Магаре ви казвамъ дошло.

— Ахъ, майко, извика хазяйката.

Каква случка? Трѣбва да е госпожица Сивка.

— Каква ти госпожица, нѣма тука никаква госпожица, а магаре, отговаря Митко.

Не чувате ли, какво ви казвамъ? Въ стаята ми дългоухо сиво магаре, което прави нѣкакви коме-

Гостътъ „служи“.

дии, отъ които азъ съвсѣмъ нищо не разбирамъ. Моля изпждете веднага това животно.

— Ами защо не го изпждите вие?

— Не слуша, отговаря треперливо Митко. Ами отдѣ се зе това животно?

— Не бой се, бре Митко! не бой се! Това магаренце е на сина ми. Почакайте азъ ей-сега ида и ще го изпжда. Гледай що нѣщо стана! Изплаши се момчето!

Митко се повърна въ стаята и вижда, че магарето сѣ още седи на опашката си като обучено куче, кога „служи“.